

Editör'den...

Nur Betül Çelik

Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi

• • •

Kültür ve İletişim, elinizdeki sayıyla on beşinci yılını tamamlamış oldu. Öncelikle yazar ve okur olarak desteğiniz için sizlere teşekkür etmek isterim. Ancak, eğer bu açış yazısına bir başlık koyacak olsaydım, bunun “Bir Dergi Krizin Eşiğine Neden ve Nasıl Taşınır?” olmasını tercih ederdim. Hatta biraz satirik olmayı göze alıp krizi “sinir krizi” olarak bile tanımlayabilirdim. Bunun birkaç nedeni var. Her şeyden önce, sizlerin de hemen fark etmiş olduğunuz gibi, dergi, neredeyse altı aylık bir gecikmeyle çıkıyor. Tarihimizde yalnızca bir kez, o da sahiplik açmazı nedeniyle böylesi bir gecikme yaşamış olduğumuz dikkate alırsanız, bunun bizim için neden bir “sinir krizinin eşiği” durum yarattığını da anlayabilirsiniz. Gecikmemiz, bize bu sayımız için ulaşan toplamda sekiz yazının yalnızca ikisinin hakem sürecini tamamlayabilmiş olmasının doğrudan bir sonucu. Derginin çıkarılabilmesi için, sonradan elimize ulaşan birkaç yazıyı bu sayı için değerlendirmek durumunda kaldık. Bu yazılardan da biri hızlıca yayıma hazır hale gelebildi ve ne yazık ki bu sayımız üç yazı ve bir değini ile sınırlı olarak elinize ulaştı.

Sayıdaki yazıların içerikleri ile ilgili birkaç tanıtıcı cümle yazmadan önce dergimizin başına gelen bu durumla ilgili kimi saptamalarda bulunmanın, Türkiye'deki akademik dergiciliğin sorunlarına işaret edeceği ve geleceğine dair yol gösterici olabileceği gerekçeleriyle yararlı olacağını düşünüyorum. Sekiz yazıdan ikisinin hakemlerden geçebilmesinin, son dönemde dergimize ulaşan yazıların nitelik sorununu görünür kıldığı açıktır. Ancak bu durumun yalnızca *Kültür ve İletişim* dergisinin yazı toplama kabiliyeti ile ilgili olmadığı kanısındayım. Hızla ve çoğu kez akademik yükselmeler için gerekli puanı toplama kaygısıyla üretilen metinlerin, akademik üretimin temelini oluşturması gereken yaratıcılık, özgünlük ve yenilik unsurlarını giderek daha az taşıdığı genel bir sorun olarak önümüzde durmaktadır. Akademisyenin kendisini içinde bulduğu belli sayıda yayın yapma zorunluluğunun akademik üretim sürecini nasıl aşındırdığını, *Kültür ve İletişim* dergisinin on beş yıllık deneyimi bize çok açık biçimde gösterdi. Zaman içinde aldığımız yazılarda, içerik, tema, biçim açısından önemli düzeyde bir savruklaşma ve nitelik yoksunluğunda bir artış gözledik. Örnekleme gerekirse, gelen yazıların çoğunda en temel biçimsel kurallardan olan, derginin kaynak gösterme tercihinin ve elbette yazım kurallarının izlenmesi konusunda bile önemli eksikler saptanmaktadır. Böyle bir durumda, ya yazı en başında editöryel elemeye takılmakta, ya da yazarına geri gönderilmek suretiyle düzeltilmesi beklenmektedir. Bu, hakemlik sürecinin başlamasını geciktirmekte, derginin yayına hazır hale gelmesi için editör ve yardımcıların kullanabileceği zamanı önemli ölçüde daraltmaktadır. Yazılardaki nitelik eksikliği, nihai ürün olan derginin niteliğini de düşürmektedir. Karşılaştığımız bütün sorunlar çerçevesinde biz *Kültür ve İletişim* ekibi olarak, özellikle iletişim alanında yayımlanmakta olan dergiler üzerinden akademik yayıncılığın Türkiye'deki durumunu ve geleceğini konu edinen ciddi araştırmaların yapılması gerektiğini düşünüyoruz. Bu doğrultuda bir öncü çalışma olmak üzere, derginin arşivi üzerinden bir örnek araştırma yaparak önümüzdeki sayılardan birinde yayımlanabilir hale getirmeyi vaat ediyoruz.

Bu sayımıza gelince... Yayımladığımız yazılardan ilki, Mehmet Ertan'a ait ve "Gündelik Hayatın Tarihine Dokunma Çabası: Mikro Tarihçilik ve Carlo Ginzburg" başlığını taşıyor. Ertan, bu yazıda, mikro tarihçiliğin en önemli temsilcilerinden biri olan Carlo Ginzburg'un kuramını, kuramcının *Peynir ve Kurtlar* eseri bağlamında irdelemeyi deniyor. Yazı kurgu ve gerçek ilişkisini belli bir ölçüde sorunlaştırmakta olmasına rağmen, aslında tarih çalışmaları açısından mikro tarihçiliğin yerini Ginzburg'un eserleri üzerinden belirleme çabası olarak okunabilir.

İlkay Kara'nın "Devrimci Yol Hareketinde Popülist Eğilim ve Kırılmaları" başlığını taşıyan yazısı, popülizmin demokratik siyasetin olanağına işaret eden bir kavram olarak kabul edilebileceği savından hareketle Türkiye'de önemli sol akımlardan birini oluşturan Devrimci Yol'un popülizmle ilişkisini sorgulamaktadır. Yazıda, Devrimci Yol'un söylemi, içerdiği popülist unsurlar görünür kılınacak biçimde çözümlenmektedir. Yazar, hareketin demokratik bir siyaset olanaklılığını yitirmesine neden olacak biçimde popülist eğiliminde bir kırılma yaşadığını, bu kırılmanın hareketin beslendiği siyasal kültürün bir etkisi olarak görülebileceği iddiasını savunmaktadır.

Derginin son yazısı, "Reklam Söyleminin İdeolojik Düzlemde Örnekler Üzerinden Değerlendirilmesi" başlığını taşıyor. Yazar Eylem Arslan makalesinde, reklamın ideolojik bir anlam yüküne sahip olduğunu savından hareket ediyor ve göstergebilimsel analiz yöntemiyle, seçtiği reklamların dilini bu ideolojik yükü görünür kılacak biçimde çözümlenmeyi deniyor.

Dergimiz, Kenan Demirci'nin kaleme aldığı değerini yazısıyla kapıyor. Demirci, değerinde, 16-20 Temmuz 2012 tarihleri arasında İtalya'da gerçekleşen "Third International Political Communication and Electoral Behaviour Summer School" bünyesinde katıldığı derslerin ve sunumların genel bir değerlendirmesini yapıyor.

